

Hujus poë-
matis re-
prebenses
& defenso-
res.

Auctor ejus
a quibus-
dam indu-
bium voca-
tus.

vertere ; sed omnis eorum labor in irritum recidit, imo ejus splendor illorum clamoribus exagitatus, quasi vehementibus impulsa flatibus tæda, clarius enituit. In quæ Jani Nicii verba Vincentius Placcius *de Scriptoribus Anonymis detectis* p. m. 120. ita commentatur : Quod *de pudicitie jactura* dicit, vix inter vera admiserim, cum nil obscæni adeo, quod italas aures offendere possit, inibi legam. Quod vero *de scriptoribus contra opusculum calamum strigentibus* refert, utique ex re dictum est. Etenim contra hocce tam elegans opusculum, invidia ducti scripserunt multi, & in iis Faustino Summo, & Giovanni Pietro Malacreta, quibus respondit Orlando Pescetti. Malacreta vero separatim etiam, item Paolo Beni, cujus vita est apud Ghilinum *Part. I. p. 184.* Etiam pro eodem opere contra illius Zoilos scripsit Giovanni Savio. Et ante hosce omnes duo Verati, il primo, & il secundo. Cum jam amplius nil posset invidia contra tam artificiosum poëma, cœptus est ejus auctor Baptista Gvarinus ab aliquibus in dubium vocari. Unde Henricus Ernstius *Observat. Variar. Lib. II. Cap. 36.* scribit : Lepidissimi libelli italici, qui vocatur *Pastor Fido*, auctor vulgo dicitur Gvarinus, de quo tamen subtiliora ingenia dubitant, quod alios versus scripserat, qui non de grege illo sunt. Verum enim vero cum toties hoc non modo defensores illius omnes, sed & alii auctores asseveraverint, & principi Mantuano, Vincentio Gonzagæ, Gvarini ob hoc poëma Mæcenati summo, ceu rem notissimam in dedicatione
sua